

De veelzijdige Micky Hoogendijk schiep een Amsterdamse kunstsalon. Huize Zonnewijzer is heel fraai als galerie en werkplek. ‘Hier kan ik fijn rommelen.’

Micky Hoogendijk in Huize Zonnewijzer, dat dienstdoet als woning, atelier en galerie

‘Ik wil iets met mezelf doen.’ Dit zei Micky Hoogendijk (56) toen ze als zevenjarige de vraag kreeg wat ze wilde worden. Het antwoord wekte verbazing op de school in Lochem in de Achterhoek, waar het uit een kunstzinnig Amsterdams milieu afkomstige meisje toch al een buitenstaander was. Maar Hoogendijk wist haar eigenzinnige ambitie te realiseren. Als beeldend kunstenaar kan ze volop uitdrukking geven aan haar persoonlijke visies en gevoelens.

Dit doet ze op een fraaie locatie. Hoogendijk streek drie jaar geleden, na vele omzwervingen, neer in Amsterdam-Zuid in Huize Zonnewijzer, een villa die dienstdoet als woning, atelier én kunstgalerie. Het was een buitenkansje dat ze zich kon vestigen in de voormalige woning van de rector van het naastgelegen Amsterdams Lyceum, maar eentje met risico’s. Er moest een forse huur worden betaald voor een gebouw uit 1919 met evidente gebreken. Maar voortvarend transformeerde de nieuwe huurder het pand in een cultuursalon, waarbij ze haar kunstwerken af en toe gebruikte als betaalmiddel voor de noodzakelijke werkzaamheden. De door Erwin Stam ontworpen tuin werd een natuurlijke expositieruimte. Blikvanger is *The Ones I*, een 4 meter hoge sculptuur die in 2024 tijdens de Biënnale van Venetië werd tentoongesteld. Binnen is net een verbouwing bijna afgerond, zegt Hoogendijk tijdens een rondleiding.

‘Ik heb deze zomer mijn studio van 350 vierkante meter in een voormalig ketelhuis opgedoekt. Ik had steeds het

Gerry van der List is redacteur Nederland en cultuur

Foto’s Kathrin Mundwiler

gevoel dat ik mezelf in tweeën moest splitsen. Nu is mijn studio thuis. Hier kan ik fijn rommelen. Dat heeft voor mij geen negatieve klank, nee. Het heeft iets ongedwongens. Ik kan een tijdje piano-spelen, koken, even schilderen, een wandeling maken door het Vondelpark en dan weer twee uur aan een beeld werken. Die afwisseling en dat kabbelende zijn goed voor mijn creativiteit. Ik ga het liefst rommelend door het leven.’

Aan het werk van Hoogendijk wordt nooit een serieuze kunstrecensie gewijd. Misschien, zo oppert ze, kijkt de kunstwereld neer op een autodidact die bekendheid verwierf als actrice in de soap *GTST*. Maar nadat haar moeder kort voor haar overlijden in 2009 haar camera had gegeven, maakte Micky snel naam als fotograaf. De grote foto’s aan de wanden van Huize Zonnewijzer maken indruk door de serene sfeer, met het licht van de Oude Meesters. De amateurmodellen, die Hoogendijk vaak van de straat plukte, zijn niet zelden bloot. Dit bevordert de verkoop momenteel niet. ‘We leven een preutse tijd. Naakt is bijna taboe. Heel slecht vind ik dat. Zo creëer je gefrustreerde pubers die hun nieuwsgierigheid naar het menselijk lichaam bevredigen met porno op internet.’

In een verbouwde boerderij in het Brabantse Hoogeloon, waar ze na achttien jaar werken en wonen in het buitenland in trok, maakte Hoogendijk de overstap van 2D naar 3D, van fotografie naar beeldende kunst. Een rondwanderend virus speelde een rol. ‘Voor mij was corona een heerlijke, productieve,

Huize Zonnewijzer met Hoogendijks 4 meter hoge sculptuur *The Ones I* in de tuin

Vroege schetsen van *The Ones*

In de studio met nieuwe projecten

succesvolle tijd. Ik kon in alle rust werken aan beelden. Net zoals mijn foto's heb ik die eerder in een droom gezien. Zelf hecht ik wel een bepaalde betekenis aan de sculpturen. Zo gaat *The Ones*, met de om elkaar geslagen armen, voor mij over verbinding. Maar het zijn abstracte werken waarin iedereen iets anders kan zien.'

De boekenkast in het kantoor van Hoogendijk biedt inzicht in haar favoriete lectuur. De gedichten van Hans Andreus en Rainer Maria Rilke, de werken van de psychiater Carl Gustav Jung en de stukgelezen romans van Ayn Rand springen in het oog. Op een tafel in een ander vertrek liggen voor kooplustige bezoekers netjes boeken van Hoogendijk zelf op stapeltjes. Zoals het prachtig vormgeven *Kracht – kwetsbaarheid*, met een boeiend overzicht van haar werk en een titel die de kern van haar foto's en sculpturen raakt.

Vanzelfsprekend is ook haar eerder dit jaar verschenen autobiografie uitgestald. Bij lezing van *Loslaten* dringt zich al snel het woord 'heftig' op. Openhartig vertelt Hoogendijk over de zoektocht naar de anonieme spermadonor wiens zaad tot bevruchting van haar moeder en haar eigen geboorte leidde, het seksueel misbruik door haar stiefvader, haar wilde jaren als groots en meeslepend levende jonge vrouw in Amsterdam en haar levenloos geboren zoontje, Pepijn. Aan bod komt uiteraard ook de nooit opgehelderde aanslag in 1994, toen door een bomexplosie in hun auto haar man, de bekende kunstenaar Rob Scholte, zijn benen verloor en zichzelf een tweede miskraam kreeg. Haar

'Het zijn abstracte werken waarin iedereen iets anders kan zien'

'Niemand kan vervangen wat ik met mijn handen maak'

kunst lijkt wel traumaverwerking. 'Traumaverwerking!? Nou, dat vind ik wel erg plat. Ik heb heus niet het gevoel dat ik een trauma in een beeld stop. Dat zou wel erg zielig zijn, vind je niet? Maar het is wel zo dat ik, bewust of onbewust, gebruikmaak van alles wat ik heb beleefd. Van het positieve en het negatieve. In Hoogeloon voelde ik na een lange wandeling op de hei in mijn studio de aanwezigheid van een klein meisje dat zich aan mijn been vastklemde. Voor mij was dat Feline, de naam die ik had gegeven aan het kind dat ik door de aanslag verloor. Zij werd mijn muze.

'Dat klinkt misschien zweverig, maar zo ben ik niet. Ik ben juist heel nuchter. Mijn moeder begon aan het einde van haar leven steeds meer in New Age-taal te praten en boekjes te lezen over wat er na de dood zou gebeuren. Daar kon ik weinig mee. Nog steeds ben ik niet erg met de dood bezig. Ik heb er geen angst voor. Het idee dat je op een gegeven moment gewoon uitgaat, vind ik eerder geruststellend dan beangstigend. Misschien vind ik het daarom ook zo heerlijk om onder narcose te gaan. Dan sta ik even helemaal uit.'

Bij het werk van Hoogendijk past ook het verkopen. Dat laatste zit in de familie. De grootvader van Micky was de gerenommeerde kunsthandelaar D.A. Hoogendijk. En van haar eerste echtgenoot heeft ze zeker een en ander kunnen opsteken.

'Rob was een bijzondere kunstenaar, maar had ook gewoon een grote mond. Of ik die ook heb? Tja, ik ben zeker niet bescheiden. Ik vind het goed als mensen hun ambities uitspreken, ook al

weten ze niet of ze zullen slagen. Dat werkt alleen maar stimulerend. Daarom voelde ik me lange tijd thuis in de Verenigde Staten, waar diezelfde mentaliteit heerst. Ik zet mezelf in elk geval hoog in de markt. Met vaste prijzen. Ik voer nu al weken pittige gesprekken met een potentiële koper uit Abu Dhabi die probeert af te dingen. Maar ik geef geen sjoerge.'

Hoogendijk is blij dat ze een gezond artistiek bedrijf heeft opgebouwd, maar met haar hang naar avontuur en vernieuwing zal ze nog weleens het roer omgooien, denkt ze. Vrijheid telt zwaarder dan vastigheid. Artistiek blijft de veelzijdige kunstenaar zich in elk geval ontplooiën. Dit jaar reisde ze naar Italië om zich te bekwamen in het steenhakken.

'Dat is fysiek zwaar. Het vereist kracht. Maar het mooie is dat je uit iets hards met je eigen handen iets zachts creëert. Heel apart is dat. Ik ben hierachter een kleine steenhakstudio aan het bouwen en heb allerlei projecten in mijn hoofd. Terwijl ik het ambacht nog niet eens goed beheers. Het intuïtieve loopt bij mij nu eenmaal voor op het cognitieve.

'Steen zal voorlopig mijn belangrijkste materiaal zijn. Hoe het verder allemaal loopt, weet ik niet. Over AI maak ik me geen zorgen. Het is waar dat steeds meer kunst met computers wordt vervaardigd. Maar ik denk dat je heel goed het verschil ziet en voelt tussen wat echt en wat kunstmatig is. De behoefte zal juist toenemen aan het werk van originele kunstenaars die buiten de box denken. Niemand kan vervangen wat ik met mijn handen maak.' ★

'Intuïtie loopt bij mij voor op cognitie'

Haar glazen sculptuur *Gaia*